

...In het water zie ik bomen
met hun strakke zwarte takken
in een flonkerblauwe hemel
en de maan

In het zilver nergens rimpels
want de vissen zijn gaan slapen
en de eenden drijven kop tussen de veren,
pootjes stil

In het water zie ik wolken,
in de lucht ruik ik de ruimte
en de avond fluistert waar ik
heen moet gaan

Als gewoonlijk langs de linde
en de laaghangende beuken
waar de muizenmoeders schuilen
voor de uilen en de wind

ik ken daaronder alle stronken
in het donker op mijn nachtelijke ronde
bots ik nergens
tegenaan

Van het veldje van de vossen
naar het hekje van de mensen
waarom zouden ze dat hebben
want het gras loopt toch niet weg?

Over zachte dennennaalden
naar mijn omgevallen boom
zal ik weer lopen maar ik
blijf nog even staan

want
in het water zie ik bomen
met hun strakke zwarte takken
in een donkerblauwe hemel
en de maan...

In het water zie ik wolken,
in de lucht ruik ik de ruimte
en de avond fluistert waar ik
heen moet gaan

Als gewoonlijk langs de linde
en de laaghangende beuken
waar de muizenmoeders schuilen
voor de uilen en de wind